

Bijlage – Literatuur, Verhalen, Groep 3-4

Een fabel van Jean de La Fontaine

De kikker die even groot als een os wilde zijn

Een os stond in de wei te dromen bij een beek
En zag hoe daar vlakbij een kikker hem bekeek.
Hij was zichtbaar jaloers, niet groter dan een ei,
Maar kwaakte kwaad:
"Kijk, kijk! 'k Word net zo groot als jij!"
De os sloeg met zijn staart en stond zich te verbazen.
De kikker rekte zich, begon zich op te blazen.
Hij blies en blies, hield zich even in
En vroeg: "Is dit geen goed begin?
Ben ik op weinig tijd niet reuze aangekomen?"
De os zei: "Boe!" En bleef maar voor zich uit staan dromen.

De kikker wond zich op, begon met nieuwe moed
Hij voelde alles spannen. "Is het nu nog niet goed?"
"Boe!" deed de os bedroefd. "Het lijkt er echt niet op.
Niet groter dan een pad, maar met een dikke kop!"
Nu werd de kikker woest, hij duwde, blies en balde
Zijn spieren plots zo hard dat hij aan flarden knalde

De wereld barst van waan en nijd
Om wie de snelste auto rijdt
Het grootste huis. De verste reis.
Ach, is dat allemaal wel wijs?

Bijlage – Literatuur, Verhalen, Groep 3-4

Een gedicht van Annie M. G. Schmidt

De kikker van Worrekie-Bel

Dit is de kikker van Worrekie-Bel.
Ken je hem niet? Of ken je hem wel?

Luister dan goed naar wat ik vertel
over de kikker van Worrekie-Bel.

Kijk, zei de kikker, daar zit ik nou,
heel in m'n eentje, het is tijd dat ik trouw,

tijd dat ik trouw in het grote stadhuis.
Kom, ik vraag het aan juffrouw Muis,

en als ze niet wil, dan vertrek ik geen spier, dan vraag ik het wel aan een ander dier.

Zullen we trouwen, juffrouw Muis?
Nee, zei de muis, je bent abuis.

Zullen we trouwen, lapjeskat?
Nee, zei de kat, je bent me te nat.

Zullen we trouwen, spikkeltjes-hoen?
Nee, zei de hoen, je bent me te groen.

Zullen we trouwen, regenworm?
Nee, zei de worm, je bent te enorm.

Zullen we trouwen, salamander?
Nee, zei het beest, ik heb al een ander.

Toen zei de kikker van Worrekie-Bel:
Nou is't genoeg en nou weet ik het wel,
nou is't genoeg en vlieg op, allemaal,
dan vraag ik het aan de lantaarnpaal.

Daar stond de lantaarnpaal, stijf en stil en zei voorlopig niet: Ja, ik wil,

Bijlage – Literatuur, Verhalen, Groep 3-4

de paal zei geen ba en de paal zei geen boe.
Kom, zei de kikker, wie zwijgt, stemt toe.

Toen trouwde hij met de lantaarnpaal,
en dit is het slot van het hele verhaal,

het verhaal van de kikker van Worrekie-Bel en niemand gelooft het, of jij soms wel?

